

Development (Rio de Janeiro, Brazil 20–22 June 2012) [Electronic resource] / United Nations. – 2012. – Access mode : <<http://www.unctd2012.org/content/documents/814UNCSD%20REPORT%20final%20revs.pdf>>. 4. Environment [Electronic resource] / The World Bank. – 2014. – Access mode : <<http://data.worldbank.org>>. 5. Economy & Growth [Electronic resource] / The World Bank. – 2014. – Access mode : <<http://data.worldbank.org>>. 6. The Changing Wealth of Nations: Measuring Sustainable Development in the New Millennium. – Washington, D.C. : The World Bank, 2011. – xvi, 221 p. 7. Where is the Wealth of Nations? [Electronic resource] / World Bank. – Washington, D.C. : The World Bank, 2006. – P. 4. – Access mode : <<http://siteresources.worldbank.org/INTEEI/214578-1110886258964/20748034/All.pdf>>. 8. Bobukh I. M. Intellectual Property Products as Intangible Components of the National Wealth of Ukraine / I. M. Bobukh // Ekonomichnyi chasopys-XXI. – 2013. – No. 11–12 (1). – P. 19–22. 9. Chukhray N. I. Forming an Ecosystem of Innovation / N. I. Chukhray // Ekonomika rozvytku. – 2012. – No. 1 (61). – P. 12–18.

Інформація про автора

Бобух Ірина Миколаївна – докт. екон. наук, старший науковий співробітник відділу економічного зростання та структурних змін в економіці Державної установи "Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України" (01011, Україна, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26, e-mail: irinr@ukr.net).

Інформація об авторе

Бобух Ірина Николаевна – докт. екон. наук, старший научный сотрудник отдела экономического роста и структурных изменений в экономике Государственного учреждения "Институт экономики и прогнозирования Национальной академии наук Украины" (01011, Украина, г. Киев, ул. Панаса Мирного, 26, e-mail: irinr@ukr.net).

Information about the author

I. Bobukh – Doctor of Science in Economics, Senior Research Officer of the Department of Economic Growth and Structural Changes in the Economy of the State Institution "Institute for Economics and Forecasting of the National Academy of Science of Ukraine" (26 Panasa Myrnoho St, 01011, Kyiv, Ukraine, e-mail: irinr@ukr.net).

Рецензент
докт. екон. наук,
професор Назарова Г. В.

Стаття надійшла до ред.
14.05.2014 р.

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ОПЕРАТОРА

УДК 330.3

Ведєнєєв Є. Є.

Досліджено функціональні аспекти уніфікації інституціонального механізму економічного оператора. Розглянуто механізм уповноваженого економічного оператора як систему нонуніфікованих юридичних, економічних, маркетингових та соціальних детермінант генезису правового інституту уповноваженого економічного оператора. Проаналізовано систему регулювання діяльності уповноважених економічних операторів міжнародними та вітчизняними стандартами. Розглянуто проекти нормативно-правових актів, у яких набувають конкретизації дискусійні та колізійні аспекти функціонування досліджуваного інституту. Акцентовано увагу на існуючих перспективах активізації міжнародної торгівлі, визначено роль та завдання даного інституту в рамках економічної політики.

Ключові слова: індекс сприяння торгівлі, інститут економічного оператора, матриця інституціонального механізму економічного оператора.

ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЙ МЕХАНИЗМ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ УПОЛНОМОЧЕННОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО ОПЕРАТОРА

УДК 330.3

Веденеев Е. Е.

Исследованы функциональные аспекты унификации институционального механизма экономического оператора. Рассмотрен механизм уполномоченного экономического оператора как система нонунифицированных юридических, экономических, маркетинговых и социальных детерминант генезиса правового института уполномоченного экономического оператора. Проанализирована система регулирования деятельности уполномоченных экономических операторов международными и отечественными стандартами. Рассмотрены проекты нормативно-правовых актов, в которых приобретают конкретизацию дискуссионные и коллизионные аспекты функционирования исследуемого института. Акцентируется внимание на существующих перспективах активизации международной торговли, определены роль и задачи данного института в рамках экономической политики.

Ключевые слова: индекс содействия торговле, институт экономического оператора, матрица институционального механизма экономического оператора.

INSTITUTIONAL MECHANISMS OF FUNCTIONING OF AN AUTHORIZED ECONOMIC OPERATOR

UDC 330.3

E. Vedeneev

The functional aspects of the unification of the institutional mechanism of an economic operator were investigated. The mechanism of an authorized economic operator was considered as a system of non-unified legal, economic, marketing and social determinants of the genesis of the legal institute of an authorized economic operator. The system of regulation of activities of authorized economic operators by international and domestic standards was analyzed. Projects of normative and legal acts, which concretize the discussion and collision aspects of the functioning of the institute under study were examined. The attention was focused on the current prospects for increased international trade. The role and tasks of this institute were identified in the framework of economic policy.

Keywords: index of trade facilitation, the institute of an economic operator, the matrix of the institutional mechanism of an economic operator.

Поширення міжнародних господарських зв'язків є одним із головних факторів розвитку національної конкурентоспроможної економіки країн. Вирішальний вплив на міжнародну торговельну конкурентоспроможність країни справляє сформована система організації експортно-імпортних відносин. Так, за індексом сприяння торгівлі (розрахованим Всесвітнім економічним форумом), який демонструє, наскільки економічна політика окремої країни сприяє чи перешкоджає переміщенню товарів між країнами, Україна у 2012 році зайняла у даному рейтингу 86-те місце, втративши за два роки п'ять позицій. Висновки Всесвітнього економічного форуму щодо займаної позиції України

в даному рейтингу акцентують увагу на: недосконалість регуляторного середовища; недостатній ефективності організації митної служби та непрозорості роботи прикордонних служб, що підтверджується найбільшим зниженням українських показників у сфері оцінювання ефективності діяльності означених служб. Слід зазначити, що за показниками ефективності митної адміністрації та ефективності експортно-імпортних процедур втрати України в рейтингу склали відповідно 18 та 15 позицій, що свідчить про наявність значних ускладнень у сфері зовнішньоторгівельної діяльності. При цьому суттєве покращення відбулося за індикатором доступу до українських ринків – за

п'ять років Україна покращила свої показники на 13 позицій у світовому рейтингу і займала за результатами 2012 року 26-те місце, що обумовлено встановленням відносно невисоких імпорتنих тарифів та шириною діапазону тарифних ставок. За непоганих індикаторів доступу на український ринок відчутним є дисбаланс показника доступу до зовнішніх ринків (51-ше місце), у зв'язку із чим можна зробити висновок, що експортувати національні товари в Україні значно важче, ніж імпортувати до неї іноземні товари [1]. Запровадження інституту уповноваженого економічного оператора відповідно до міжнародних вимог, є кроком, що покликаний усунути означений дисбаланс що демонструє готовність України до послідовної реалізації економічної політики як щодо сприяння надходженню іноземних товарів на національний ринок, так і щодо безперешкодного поширення українських товарів на зарубіжні ринки інших країн. Організація Україною інституціонального механізму функціонування означеного економіко-правового інституту відповідно до встановлених міжнародною європейською спільнотою норм щодо уніфікації та спрощення є одним із визначальних факторів активізації участі України у тривалих глобалізаційних та інтеграційних процесах.

Економіко-правовим аспектам організації функціонування інституту уповноваженого економічного оператора присвячено наукові праці таких вітчизняних вчених, як Бережнюк І. Г., Додін Є. В., Пашко П. В., Прус Л. Р., Терещенко С. С., Хабло Г. О., Федотова І. О. і т. д. Регулювання діяльності уповноважених економічних операторів Рамковими стандартами Всесвітньої митної організації та новим Митним кодексом України досліджували Бережнюк І. Г., доктор економічних наук, директор Державного науково-дослідного інституту митної справи та головний інспектор Київської регіональної митниці Бережнюк І. І. у науковій статті "Інститут уповноважених економічних операторів у Рамкових стандартах ВМО та Митному кодексі України" [2].

Однак комплексного аналізу питань, присвячених уніфікації інституціонального механізму економічного оператора в Україні, не проводилося, що обумовило вибір теми дослідження.

Мета дослідження полягає в розкритті наявного механізму функціонування уповноваженого економічного оператора.

Запланований вектор аналізу генезису інституту уповноваженого економічного оператора створив критичну необхідність в обранні найбільш системної та структурованої матриці для дослідження. Виходячи з полісуб'єктності та мультиплікаційності ефектів існування зазначеного інституту, найбільш доцільною для аналізу можна назвати матрицю інституціонального механізму, що дозволяє у своїй структурі візуалізувати внутрішні взаємозв'язки та ефекти від коеволуційного розвитку різних інституціональних утворень.

Як уже зазначалось, ініціативним елементом для впровадження змін у межах національного законодавства стало міжнародне правове поле, що запропонувало в межах Рамкових стандартів безпеки та полегшення світової торгівлі Всесвітньої митної організації 2005 року оптимізувати національну митну систему, використовуючи два різноспрямованих вектори:

вектор уніфікації;

вектор структурування рівня безпеки.

Слід зазначити, що потреба в подібних змінах обумовила неабиякий інтерес до структури прогнозованого інституту, яким і виявився інститут уповноваженого економічного оператора. З одного боку, він створив перспективи для активізації торговельної активності за рахунок уніфікації митних процедур та надання широкого кола

додаткових прав у зв'язку зі специфічним статусом, з іншого боку – створив належні орієнтири для визначення надійності та добропорядності суб'єкта зовнішньої торгівлі, що опосередковує якісне зниження ризиків виникнення протиправних ситуацій у межах його діяльності. Проте слід розуміти, що надані міжнародною спільнотою орієнтири є лише базовими аспектами для трансформації національної законодавчої системи, що зумовлює значну різницю в аксіологічних вимогах до інституту уповноваженого економічного оператора, які висувуються національними митними утвореннями різних держав. Подібні розбіжності та відсутність конкретики на міжнародному рівні створюють суттєву колізію неможливості наднаціонального співробітництва в межах окресленого інституту без укладання додаткових уточнювальних угод. З огляду на окреслені тенденції, домінує за значенням у структурі аналізованого інституту національний аспект реалізації його корисної дії. Інституціональний механізм уповноваженого економічного оператора є системою нонуніфікованих юридичних, економічних, маркетингових та соціальних детермінант генезису правового інституту уповноваженого економічного оператора, який опосередковує виникнення, прогнозовані та стохастичні зміни в структурі наявних торговельних та митних правовідносин у межах власного впливу.

Інституціональний механізм уповноваженого економічного оператора включає такі елементи:

І. Національні детермінанти:

1) інституційно-суб'єктне наповнення – один із головних факторів генезису інституту уповноваженого економічного оператора, який є фактором діяльності зацікавлених, з належною правосуб'єктністю, суб'єктів. Разом із тим слід розуміти, що запропонована категорія включати не тільки інституції національного суверена, що є головними правозастосовниками та наглядачами у сфері нормативної охорони правовідносин, а й: суб'єктів, що безпосередньо використовують подібний інститут; суб'єктів, що надають послуги в сегменті реалізації права на транскордонну торгівлю; сукупність афілійованих клієнтів, що є учасниками інкубаційних програм, і под. Серед правозастосовних інституцій слід виділяти: інституції первинного правозастосування та інституції вторинного правозастосування. Наведені критерії характеризують діяльність інституцій не з точки зору порядку наявності ефекту від їх встановленої активності, а з точки зору обсягу та перманентності реалізації впливу. Серед первинних правозастосовних інституцій безумовно провідне місце посідають такі інституційні утворення Міністерства доходів і зборів України, як територіальні підрозділи державної податкової інспекції та митниці з об'єктивним домінуванням останньої. Міністерство доходів і зборів України існувало з 24 грудня 2012 року до 1 березня 2014 року і стало базовим організаційним утворенням, основною метою якого було забезпечення існування та розвитку інституту уповноваженого економічного оператора зі створенням належних умов для реалізації нових статусів суб'єктів транснаціональних торговельних відносин у межах власної системи моніторингу. Діяльність податкової інспекції обмежується наданням актуальної інформації про боргові зобов'язання перед Державним бюджетом України в юридичних осіб, що претендують на набуття аналізованого статусу. Подібна обмеженість правосуб'єктності локальних утворень державної податкової інспекції України разом із тим не створює прецеденту перенесення їх у категорію вторинного правозастосування, оскільки зазначений вплив на відносини отримання нового статусу є винятковим з огляду на: імперативність формованого інформаційного ряду про фіскальну добропорядність заявника в процесі вирішення пи-

тання про можливість надання йому статусу уповноваженого економічного оператора; відсутність необхідності доведення власної позиції; вплив на відносини ще на базовому рівні їх формування. До вторинних правозастосовників національного рівня можна віднести: Державну прикордонну службу України, органи МВС, територіальні структури Прокуратури України тощо. Зазначені інституції провадять захист інтересів, які охороняють державою, в межах своїх повноважень та опціонально можуть створювати юридичні факти, що є підставами для призупинення сертифікатів уповноваженого економічного оператора, і підтримувати державний чи недержавний інтерес – юридичні факти, що є підставами для анулювання окреслених сертифікатів. Безумовним залишається факт необхідності доведення фактів протиправних дій у претендента чи вже діючого уповноваженого економічного оператора в умовах презумпції невинуватості. З огляду на подібне ускладнення, найбільш валідними вважаються юридичні факти, що набули преюдиціальної дійсності.

Наступну велику групу становлять безпосередньо суб'єкти, що претендують чи отримали статус уповноваженого економічного оператора. Відповідно до консолідованих умов, що висуваються для кандидатів на отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора, можна виділити: умови ретроспективної належної економічної активності (не менше 36 місяців зовнішньоекономічної активності); фіскальну добropорядність (відсутність заборгованостей перед Державним бюджетом України в межах обов'язкових зборів, податків та платежів); відсутність ретроспективних адміністративних стягнень у посадових осіб претендента протягом 36 місяців (слід зазначити, що норми, які декларують вказаний аспект відмови в набутті статусу уповноваженого економічного оператора, є нормами трансуб'єктної опосередкованої дії, що створюють негативні ретроспективні наслідки для додаткової, не вказаної в базовій нормі особи. Подібний юридичний факт передбачає не розширення спектру негативних наслідків від правопорушення для альтернативного суб'єкта, що може бути оскаржено в суді, а зниження рівня аксіологічної категорії "довіра" в межах запропонованих відносин); наявність компаративних систем господарського обліку (доступність зіставлення первинних облікових господарських документів з митною документацією); умови ефективного рівня безпеки основної діяльності (створення належних умов для недопущення стороннього втручання в реалізовану діяльність, що нівелює фактор ексцесу). Слід розуміти, що частина висунутих критеріїв є суто аксіологічною та не має свого практичного вираження, що дає широке поле для оскарження прийнятих рішень в умовах відсутності в Україні практики застосування адміністративного прецеденту. Подібну ситуацію в умовах української правової сучасності можна назвати скоріше негативною, ніж такою, що створює неконфліктні перспективи для регулювання.

До суб'єктів альтернативного впливу можна віднести брокерські та інкубаційні утворення. Інститут митного брокера дозволяє створити умови для перекладання обов'язків з декларування товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, на юридичну особу, що має ліцензію на право здійснення митної брокерської діяльності, видану спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи. Суб'єктом надання брокерських послуг не може бути нерезидентна юридична особа. Інкубаційні ж утворення створюють належні умови для реалізації програм афілійованих клієнтів, зацікавлених у нарощуванні чи видозміні маркетингової активності власної установи. Діяльність усіх альтернативних суб'єктів обов'язково повинна

бути сертифікована чи ліцензована або інспектована з боку первинних правозастосовників на предмет відповідності чинному законодавству;

2) національне нормативне поле – своєрідний консолідований конгломерат норм, що регулюють відносини з генезису інституту уповноваженого економічного оператора. Поняття нормативного поля є ширшим, ніж законодавчого, що дозволяє поряд із кодифікованими актами, законами, підзаконними актами включати акти індивідуальної дії, що мають вирішальне значення в межах розвитку інституту уповноваженого економічного оператора. Основним нормативно-правовим актом законодавець фактично здійснив імплементацію інституту уповноваженого економічного оператора в національне законодавство, а саме в Митний кодекс України [3]. Як зауважує Прус Л. Р., запроваджений законодавцем інститут уповноваженого економічного оператора фактично замінив "білі" та "зелені" списки, що склалися Державною митною службою України [4, с. 19]. Слід зазначити, що з огляду на обрання Україною курсу на євроінтеграцію, положення Митного кодексу щодо порядку набуття статусу уповноваженого економічного оператора та регламентації його діяльності є найбільш наближеними до положень Митного кодексу Європейського співтовариства. Розвиток та уточнення положень Митного кодексу України в частині визначення механізму застосування митних процедур для реалізації спеціальних спрощень, які надаються уповноваженому економічному оператору, було здійснено в Порядку застосування спеціальних спрощень, що надаються уповноваженому економічному оператору, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. за № 447 [5].

Необхідно зауважити, що законодавство України перебуває на етапі свого становлення в частині регламентації інституту уповноваженого економічного оператора. На даному етапі суб'єктами нормотворчості лише розробляються проекти нормативно-правових актів, у яких набувають конкретизації дискусійні та колізійні аспекти функціонування досліджуваного інституту. Так, Міністерством фінансів України розроблено проект наказу "Про надання підприємству статусу уповноваженого економічного оператора", спрямований на деталізацію процедури видачі підприємствам сертифікатів уповноваженого економічного оператора [6];

3) національний ринок. Окреслена особливість інституціонального механізму дозволяє виділити в межах існування інституту уповноваженого економічного оператора маркетингові тенденції, що опосередковують процеси виникнення необхідності самого зародження інституту як такого (збільшення маркетингової активності, уніфікації ринкової активності тощо), і рівень кінцевої ефективності від синергії всієї впровадженої дії. Важливо розуміти, що кінцевий результат впровадження інституту уповноваженого економічного оператора не може бути розрахований лінійно в межах наявних маркетингових реалій з огляду на складну систему ринкових взаємозв'язків та з високою вірогідністю прогнозовано. Зазначений аспект потребує безумовного й постійного моніторингу за "зворотним" відгуком ринку на впроваджені новації;

4) рівень кроссуб'єктної резистентності – консолідований статистичний показник фактичної протидії існуючому інституту в межах суб'єктного кола, що знаходиться в спектрі регульованих ним правовідносин. Він фактично дає зрозуміти, наскільки відповідає порядок регуляторної дії очікуванням ринкової кон'юнктури, що має професійне забарвлення.

II. Міжнародні детермінанти:

1) міжнародне правове поле – конгломерат міжнародно-правових актів, що регламентують на міжнародно-

му рівні функціонування інституту уповноваженого економічного оператора. Вважається, що одним із базових міжнародно-правових актів, який створив нормативне підґрунтя для виникнення інституту уповноваженого економічного оператора, є Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур від 18 травня 1973 р. з додатками та змінами, метою прийняття якої є усунення розбіжностей у митному законодавстві держав-учасників Конвенції, що можуть перешкоджати розвитку міжнародної зовнішньоекономічної діяльності, а також спрощення і гармонізація митних правил та процедур без завдання шкоди наявним стандартам митного контролю [7]. Іншим важливим міжнародно-правовим актом є Рамкові стандарти безпеки та сприяння світовій торгівлі, схвалені представниками митних адміністрацій держав-членів Всесвітньої митної організації на сесії її Ради 24 червня 2005 року, що запровадили інститут уповноваженого економічного оператора і створили підґрунтя для його подальшого розвитку в національному законодавстві інших держав [8]. Положення інституту уповноваженого економічного оператора також набули розвитку в Митному кодексі Європейського співтовариства, затвердженому Регламентом Європейського парламенту та Європейської Ради 23 квітня 2008 р. за № 450/2008, що встановлює загальні правила та процедури щодо товарів у межах експортно-імпорتنих відносин на митній території Співтовариства;

2) міжнародний ринок, який є базовим індикатором, що візуалізує, наскільки запроваджені заходи скорочують часові витрати на реалізацію міжнародного торговельного ланцюга і у зв'язку з цим збільшують конкурентоспроможність продукції. Слід зазначити що міжнародно-маркетингова кон'юнктура також знаходиться в складній системі координат визначальних факторів, що мають як економічну, так і політичну природу. З огляду на окреслені аспекти та в умовах періодичних коливань світового ринку ефективністю запровадженого механізму реалізації інституту уповноваженого економічного оператора можна назвати порівняльне збільшення індексу конкурентоспроможності транснаціонального продукту;

3) міжнародні митні утворення – детермінанта, що характеризує міжвідомчі професійні відносини, базовані на одностайному сприйнятті та підтриманні тотожних чи ідентичних правових інститутів. Як уже зазначалося, головною проблемою транснаціональності дії інституту уповноваженого економічного оператора є аспект визнання міжнародною професійною спільнотою подібного статусу, наданого українським суб'єктам. Слід зазначити, що подібна колізія виникла в результаті переважної декларативності міжнародних норм, що визнаються базовими для існування інституту. Подібна декларативність дає можливість національних уточнень, проте фактично повністю нівелює можливість уніфікованого та конклюдентного міжнародного співробітництва в межах підтримання інституту уповноваженого економічного оператора. Вирішенням подібної колізії стають транснаціональні міжнародні нормативи, що дозволяють консолідувати та наблизити вимоги двох держав в особі їх митних органів до мінімального наповнення статусної ознаки аналізованого інституту. До прикладів подібних угод можна віднести угоду про взаємне визнання уповноважених економічних операторів Європейським співтовариством та Японією, укладену 16 травня 2011 року в Брюсселі.

Інститут уповноваженого економічного оператора є нововведенням у національному законодавстві, запровадження якого ставить за мету узгодження національно-правових норм із положеннями міжнародно-правових угод, що регламентують забезпечення належного рівня безпеки міжнародного торговельного ланцюга та економічної кон-

курентоспроможності товарів за рахунок уніфікації та спрощення митних процедур. Інституціональний механізм уповноваженого економічного оператора є системою національних та міжнародних детермінант розвитку досліджуваного інституту. Організація інституту уповноваженого економічного оператора відповідно до норм, встановлених Митним кодексом Європейського співтовариства, створює передумови для укладення Україною з ЄС документа щодо взаємного визнання на відповідній території статусу уповноважених економічних операторів.

Література: 1. Украина в мире. Обзор международных индексов 2013 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.feg.org.ua/docs/ukraine_inthe_world_2013_rus_web.pdf. 2. Бережнюк І. Г. Інститут уповноважених економічних операторів у Рамкових стандартах ВМО та Митному кодексі України / І. Г. Бережнюк, І. І. Бережнюк // Вісник Академії митної служби України. – 2012. – № 1 (47). – С. 5–9. 3. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. // Голос України. – 2012. – № 73–74 (5323–5324). – 21 квітня. – С. 21–62 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=255128>. 4. Прус Л. Р. Проблеми практичної реалізації інституту уповноважених економічних операторів в Україні / Л. Р. Прус // Митна безпека. – 2012. – № 1–2. – С. 19–24. 5. Постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку застосування спеціальних спрощень, що надаються уповноваженому економічному оператору" від 21 травня 2012 р. № 447//Урядовий кур'єр. – 2012. – № 95. – 30 травня. 6. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>. 7. Міжнародна Конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур від 18 травня 1973 р. з додатками та змінами//Офіційний вісник України. – 2011. – № 71 / № 18. – 23 вересня. – Ст. 727, 2711. – С. 244. 8. Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua/>. 9. Рудая І. Л. Таможенное регулирование на таможенной территории Таможенного союза: о статусе и роли уполномоченного экономического оператора / И. Л. Рудая // Таможенное дело. – 2011. – № 4. – С. 27–28. 10. Терещенко С. С. Міжнародні стандарти щодо статусу уповноваженого економічного оператора / С. С. Терещенко, Г. Д. Симонова, Г. О. Набло // Митна безпека. Серія "Економіка". – 2013. – № 2. – С. 71–80.

References: 1. *Ukraine v mire. Obzor mezhdunarodnykh indeksov 2013* [Electronic resource]. – Access mode : http://www.feg.org.ua/docs/ukraine_inthe_world_2013_rus_web.pdf. 2. Berezhniuk I. H. Instytut upovnovazhenykh ekonomichnykh operatoriv u Ramkovykh standartakh VMO ta Mytnomu kodeksi Ukrainy / I. H. Berezhniuk, I. I. Berezhniuk // Visnyk akademii mytnoi sluzhby Ukrainy. – 2012. – No. 1(47). – P. 5–9. 3. Mytnyi kodeks Ukrainy vid 13.03.2012 r. [Electronic resource] // Holos Ukrainy. – 2012. – No. 73–74 (5323–5324). – 21 kvitnia. – P. 21–62. – Access mode : <http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=255128>. 4. Prus L. R. Problemy praktychnoi realizatsii instytutu upovnovazhenykh ekonomichnykh operatoriv v Ukraini / L. R. Prus // Mytna bezpeka. – 2012. – No. 1–2. – P. 19–24. 5. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy "Pro zatverdzhennia Poriadku zastosuvannia spetsialnykh sproshchen, shcho nadaiutsia upovnovazhenomu ekonomichnomu operatoru" vid 21 travnia 2012 r. No. 447 // Uriadovyi kurier. – 2012. – No. 95. – 30 travnia. 6. Ofitsiyni sait Ministerstva finansiv Ukrainy. – Access mode : <http://www.minfin.gov.ua/>. 7. Mizhnarodna Konventsiia pro sproshchennia i harmonizatsiiu mytnykh protsedur vid 18 travnia 1973 r. z dodatkami ta zminamy // Ofitsiyni visnyk Ukrainy. – 2011. – No. 71 / No. 18. – 23 veresnia. – St. 727, 2711. – P. 244. 8. Ofitsiyni sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. – Access mode : <http://www.rada.gov.ua/>. 9. Rudaya I. L. Tamozhennoe reguliro-

vanie na tamozhennoy territorii Tamozhennogo soyuza : o statuse i roli upolnomochennogo ekonomicheskogo operatora / I. L. Rudaya // Tamozhennoe delo. – 2011. – No. 4. – P. 27–28. 10. Tereshchenko S. S. Mizhnarodni standarty shchodo statusu upovnovazhenoho ekonomichnogo operatora / S. S. Tereshchenko, H. D. Symonova, H. O. Nablo // Mytna Bezpeka. Serii "Ekonomika". – 2013. – No. 2. – P. 71–80.

Інформація про автора

Веденєв Євген Євгенович – аспірант відділу фіскальної політики, податкових та митних платежів Державної навчально-наукової установи "Академія фінансового управління" (04119, Україна, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38-44, e-mail: vedprom@gmail.com).

Информация об авторе

Веденев Евгений Евгеньевич – аспирант отдела фискальной политики, налоговых и таможенных платежей Государственного учебно-научного учреждения "Академия финансового управления" (04119, Украина, г. Киев, ул. Дегтяревская, 38-44, e-mail: vedprom@gmail.com).

Information about the author

E. Vedenev – postgraduate student of the Department of Fiscal Policy, Tax and Customs Payments of the State Educational and Scientific Institution "Academy of Financial Management" (38-44 Degtjarivska St, 04119, Kyiv, Ukraine, e-mail: vedprom@gmail.com).

Рецензент

докт. екон. наук,
професор Попов О. Є.

Стаття надійшла до ред.
12.05.2014 р.

DIFFERENTIATION BETWEEN THE NBU REGULATIONS AS TO PROVISIONING FOR ACTIVE BANK TRANSACTIONS

UDC 005.334:336717

T. Yakhina
R. Tesolkin

Theoretical principles and practical advice on the formation of reserves on active operations of banks were considered. The main differences were identified between Regulation No. 23 "About the formation and use of Ukrainian banks' reserves to offset possible losses from active banking operations" dated 25.01.2012, and Regulation No. 279 "About the procedure of forming and using reserves to compensate for possible losses on credit operations of banks" dated 06.07.2000. Ways to improve the regulations were justified on the basis of the revealed differences between them. The results of the differentiation that can be practically applied by banks are given in the table.

Keywords: crediting, reserves, active operations of banks, corporate lending, NBU, reimbursement.

ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДМІННОСТЕЙ МІЖ УПРОВАДЖЕНИМИ ПОЛОЖЕННЯМИ НБУ З ФОРМУВАННЯ РЕЗЕРВІВ ЗА АКТИВНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ БАНКІВ

УДК 005.334:336717

Яхіна Т. Р.
Тесьолкін Р. О.

Розглянуто теоретичні положення та практичні рекомендації щодо формування резервів за активними операціями банків. Визначено основні відмінності між Положенням "Про порядок формування та використання банками України ре-